

EL CASTELL DEL LLORO MUT

congeix
vell!
orro Fort
fos mort!
neguit
sam lo cor!
orná'l llit.
.....
sconsolada

torn,
lli
e'l Born:
el meu cor!
clapara,
guitarra
un favor!

tahulejant
pena
lorant)
tota mena
siam,
padida
ma vida
it d'amargor
favor;
humillo
fervorós
ot per Vos!
n prompte á la vi-
l. [la
m deleixo!
lt mal.
.....

¡Aparteu las criaturas
que passa el patje volant!
¡Del caball las ferraduras
de foch van espurnejant!
No passa l'espai d'una hora
que l'Artur n'está arrivant,
portant demunt de la sella
lo menescal Don Rusquella,
afamat metje de burros
de bous, de bens, de badells,
y de *Barons de Castells*.

Entra á la cambra hont reposa
lo Baró que trist gemega;
el palpa, el mira, el rebrega,
y luego crida á sa esposa;
y am tó que sembla que plora
y am veu fosca y apagada
que la deixa espatarrada
diu: no s'espanti, Señora,
lo Baró del Morro Fort
té un mal que serveix d'exemple,
ni té basca, ni está mort.
¡Son destinos de la Sort!
¡Té una turca com un temple!!

Sha-Si.

Granollers, Mars de 1909.

